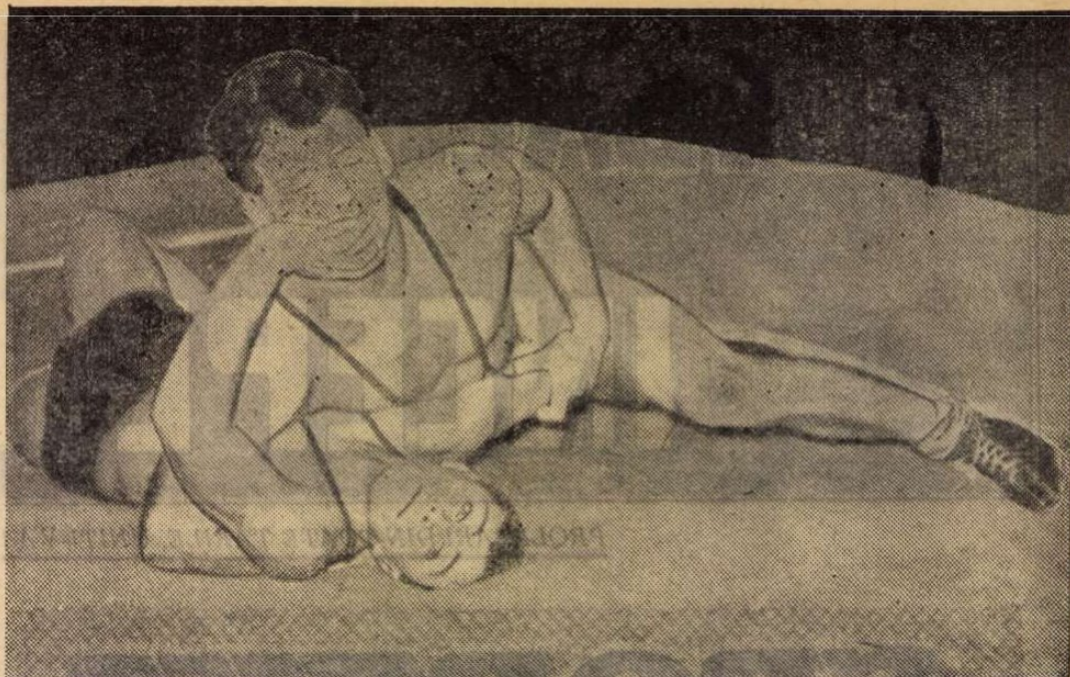

„POLITICA STRUȚULUI” ȘI URMĂRILE EI ÎN SPORTUL BRAȘOVEAN

La
orizont
J. O.
din 1968

Campionul republican la lupte libere Ștefan Tampa (Steagul roșu) încercând să-și fixeze adversarul în tuș

Anul care a trecut a însemnat și pentru sportivii din regiunea Brașov o nouă etapă de muncă pe linia îmbunătățirii activității sportive de performanță.

În secțiile pe ramură de sport unde s-a muncit cu conștiinciozitate, respectându-se principiile selecției și instruirii sportive, unde s-au desfășurat antrenamente cu un volum corespunzător, rezultatele sportivilor au fost multumitoare.

În această direcție o contribuție importantă au adus unii antrenori din orașul Brașov, ca Nicolae Tacorian (Dinamo — atletism), Ion Mureșan (Steagul roșu — lupte), Martie Ștefănescu (Dezrobirea — ciclism), Ileana Diaconescu (Liceul nr. 2 — gimnastică), Viorel Papuc (Meteorul — volei), Gheorghe Roșu (Sc. sp. — baschet), precum și Gheorghe Simion (Gaz metan Mediaș — box), Horst Stolz (Sc. sp. Sibiu — gimnastică). Sportivii brașoveni au obținut în anul 1966 — 38 norme de maestru al sportului, 305 de categoria I, 1.078 de categoria a II-a și 4.173 de categoria a III-a, au cucerit 58 titluri de campioni republicani, au corectat 7 recorduri republicane (seniori și juniori), au realizat 62 de recorduri regionale.

Apreciem totuși că aceste rezultate nu reflectă în totalitate posibilitățile existente în această regiune cu o veche tradiție în activitatea de performanță.

Majoritatea antrenorilor nu își fac datoria cum trebuie. Ei fug de răspundere, evită controalele (și așa prea îngăduitoare), încearcă să se ascundă precum... struțul.

Urmarea acestei poziții a fost crearea unor goluri în activitatea sportivă, rămânerea în urmă față de actualele cerințe la o serie de sporturi olimpice cum sînt: atletismul, gimnastica, boxul și natația.

În regiunea Brașov există 368 de antrenori, dintre care 86 nu sînt încadrați în asociații și cluburi sportive. Dacă fiecare antrenor ar ridica doar cîte un sportiv de valoare republicană, sportul de performanță brașovean ar face cu adevărat un salt calitativ.

concursuri gen „drumeții veseli” pe teme atletice, iată numai cîteva acțiuni interesante și educative care ar putea fi inițiate.

● Avem antrenori buni, dar lipsa de colaborare dintre ei duce la obținerea unor performanțe sub posibilitățile lor.

TOATĂ ATENȚIA SELECȚIEI

ȘCOALA — ne spunea prof. VASILE LAZARUȚ, directorul Școlii sportive din Sibiu — constituie cel mai mare rezervor de cadre pentru atletism, ca și pentru celelalte ramuri sportive. De aceea, antrenorii și profesorii de educație fizică trebuie să-și îndrepte atenția spre o selecție cît mai riguroasă din rândurile elevilor, astfel încît în secții să fie cooptate numai elemente cu reale posibilități. Mai sînt unii antrenori care lucrează cu ele-

mente fără perspectivă, fără să fi preocupati de asigurarea schimbului de mine și uitînd că selecția constituie baza de plecare în sportul de performanță. În cadrul școlii sportive din Sibiu, antrenorii care au respectat serios principiile selecției au obținut rezultate frumoase. Pentru modul în care au muncit pot fi remarcate profesorii Gh. Bodeșcu (volei), T. Todoran (fotbal), E. Stoica (baschet), H. Stolz (gimnastică), I. Schuster (handbal).

CU O SINGURĂ FLOARE...

Pentru a cunoaște cauzele slabei „recolte” pe care au avut-o în ultimii ani antrenorii de gimnastică, ne-am adresat tov. prof. ELENA CĂRARE, președintele comisiei regionale de gimnastică.

— Care este numărul antrenorilor de gimnastică din regiunea Brașov și cum se achită aceștia de sarcinile ce le revin?

— Regiunea noastră dispune de 22 de antrenori, care se ocupă de pregătirea celor 996 de sportivi legitimați în 12 secții afiliate. Pentru ca gimnastica brașoveană să revină la frumoasele ei tradiții de acum cîteva ani, am trecut la consolidarea bazei materiale și organizatorice. În prezent, avem centre de pregătire la Brașov (Sc. sp., Dinamo, Politehnica), Sibiu (Sc. sp., C.S.M.), Făgăraș, St. Gheorghe, Sighișoara. Totuși, într-o serie de localități ca Mediaș și Codlea, pistele sînt necorespunzătoare, iar la Cisnădie lipsesc cu desăvîrșire.

Dar să nu uităm materialele atletice. În unele centre se resimte lipsa ruletelor, cronometrelor, a stăchetelor, gardurilor etc. (la Sighișoara se află doar o ruletă și un singur cronometru).

Pentru a cunoaște care sînt perspectivele atletismului brașovean ne-am adresat tov. prof. VIRGIL LUDU — șeful cabinetului metodic-științific regional.

— Notați cîteva idei și veți găsi explicația rezultatelor încă neconcludente din atletismul brașovean. Iată-le:

● Participarea școlilor la creșterea performanțelor republicane este încă destul de modestă. În școlile de cultură generală nu se lucrează pentru formarea deprinderilor motrice la clasele I—IV. Copiii între 12—15 ani (clasele V—VIII) li se face foarte puțină inițiere athletică, iar cînd ajung în clasele IX—XII este deja tîrziu pentru obținerea unor rezultate de mare valoare, ei neavînd asigurată în prealabil o pregătire corespunzătoare. De aceea, consider că școala poate și trebuie să ofere viitoarelor cadre necesare obținerii unor performanțe înalte.

● Este necesar să se dea o bătaie pentru recordurile atletice școlare. Ar fi bine dacă s-ar organiza întreceri pentru stabilirea recordurilor pe școală în toate școlile și în toate clasele. În regiunea Brașov a început o asemenea ofensivă în 1965. Experiența aceasta poate fi generalizată în toate școlile de cultură generală.

● Foarte slabă este propaganda pentru atletism. Organizarea de întîlniri cu mari campioni,

ținul antrenoarei Ileana Diaconescu de la Liceul nr. 2. Dezvoltarea gimnasticii în rîndul studenților de la Institutul Politehnic suferă datorită lipsei de cadre calificate și a unui calendar competițional corespunzător.

Cu mai multă perseverență, cu contribuția deplină și competență a antrenorilor și profesorilor de educație fizică ce lucrează în domeniul gimnasticii, regiunea Brașov poate să dea sportului nostru elemente capabile de mari performanțe. Acest lucru se poate înfăptui numai printr-o muncă asiduă, plină de răspundere, la care să-și aducă aportul atît specialiștii cît și sportivii. Să nu se uite că la ora actuală în regiunea Brașov sînt doar trei sportivi nominalizați la nivel republican: Despina Cioceanu (Liceul nr. 2 Brașov — antrenor Ileana Diaconescu), Mircea Dionisie (Liceul nr. 2 Brașov — antrenor Nicolae Sebesan) și Hildegard Schmitt (Sc. sp. Sibiu — antrenor Eleonora Lisai), iar orașul Sibiu, deși are două secții de gimnastică, nu poate alcătui la ora actuală o echipă de seniori. Singurul titlu de campion republican a fost cucerit de junioara Despina Cioceanu la paralele.

Locul III la echipe băieți, obținut la recenta ediție a campionatelor republicane de copii (Sc. sp. Sibiu — antrenor H. Stolz), locul VIII, pe echipe fete, la campionatele republicane ale juniorilor mici (C.S.M. Sibiu — antrenor Florica Constantinescu), locul IX, pe echipe fete, la campionatul republican de copii (Dinamo Brașov — antrenori Meta Popescu și H. Eisenburger) — sînt rezultate care ne dau speranțe.

Așteptăm însă confirmarea...

Pentru ca activitatea sportivă de performanță din regiunea Brașov să se ridice la nivelul cerințelor actuale se impune o muncă mai intensă în secțiile cu sportivi nominalizați, întărirea bazei materiale și depistarea continuă a elementelor de perspectivă, acordîndu-se o mare atenție sportului școlar, care trebuie să constituie baza de selecție pentru asigurarea de noi performeri. De asemenea, trebuie îmbunătățit serios procesul instructiv-educativ.

Sectorul tehnic al Consiliului regional UCFS Brașov are datoria să controleze cu și mai mult simț de răspundere și să îndrumeze activitatea secțiilor, să nu tolereze deficiențele care mai există, să-i ajute pe antrenorii care mai sînt adepți ai „politicii struțului” să... scoată capul din nisip.

În regiunea Brașov există suficiente condiții și posibilități, astfel încît să se poată obține rezultate la nivelul celor internaționale. Ele cer un efort susținut din partea antrenorilor, tehnicienilor și sportivilor, pentru ca obiectivele propuse să fie îndeplinite, iar un număr mai mare de sportivi din regiunea Brașov să facă parte din loturile reprezentative pentru J.O. de la Ciudad de Mexico.

Pagină realizată de GHEORGHE CIORANU

PENTRU CA ATLETISMUL SĂ AJUNGĂ PE LINIA DE PLUTIRE

Deși rezultatele obținute în anul trecut au fost în creștere față de anii precedenți, nivelul atletismului brașovean nu este încă cel așteptat. În cele 73 de secții afiliate sînt cuprinși 818 sportivi legitimați (revin 11 atleți de fiecare secție!) de a căror pregătire se ocupă 23 de antrenori.

Analiza muncii antrenorilor se face pe baza aprecierii rezultatelor de la campionatul pe echipe și a altor performanțe obținute de elevii lor. Care a fost producția anului 1966?

Atleții brașoveni au cucerit 6 titluri de campioni republicani, iar în cadrul campionatului republican pe echipe reprezentativa regiunii Brașov a ocupat locul IV—V.

Privind rezultatele înregistrate de atleții brașoveni, observăm că la multe probe ei sînt încă deficițari (înălțime, prăjină, suliță, garduri etc.), nici un sportiv ne-reușind să se claseze între primii 10 performeri. De-a lungul

Juniorul Ștefan Șisocovici (Dinamo Brașov), deținător al unei performanțe de 65.12 la aruncarea ciocanului (6 kg).

Foto: R. Vilara

anilor, antrenorii brașoveni au crescut mulți juniori talentați (Dorel Comșa, Mihai Mureșan, Ion Carolea etc.) dar apoi, la seniorat, performanțele lor nu au fost pe măsura așteptărilor. Sportivul Ion Carolea (Steagul roșu) a fost una dintre speranțele atletismului românesc. În 1961, la 18 ani, Ion Carolea a obținut la 110 mg 15,2 s. În același an, tot pe 110 mg (91,4 cm), el s-a situat pe pri-

mul loc în clasamentul juniorilor europeni cu o performanță de 14,1 s. În 1966, la 23 de ani, atletul brașovean a înregistrat pe 110 mg un timp de 15,7 s. care-l situează pe locul 20 în clasamentul intern al probei.

Și acum, cîteva cuvinte despre cei doi atleți nominalizați pentru J.O. din Mexic. Ștefan Șisocovici (Dinamo — antrenor Nicolae Tacorian) a avut planificat la ciocan de 6 kg 65 m și a realizat 65,12 m, iar la ciocan de 7,257 kg, planificat 61 m, realizat 56,70. Asadar, Ștefan Șisocovici nu și-a realizat obiectivul pentru ciocan. Are, în schimb, planificat 65 m pentru 1967 și 68 m pentru 1968, obiective care ni se par destul de îndrăznețe față de posibilitățile și condițiile lui de pregătire. Nici Viorel Gabor (Dinamo — antrenor Liviu Mereuță) nu și-a îndeplinit obiectivul planificat la 800 m — 2:08,0, realizînd 2:09,2. Ea are de realizat 2:07,8 pentru 1967 și 2:04,5 în 1968. După cum ne declara antrenorul Liviu Mereuță, cauza principală a nerealizării obiectivului prevăzut pentru Viorel Gabor este faptul că ea a început abia spre sfîrșitul anului să se acomodeze cu noul program de antrenament, de o intensitate și un volum mărit. Există perspectiva ca în 1967 eleva sa să-și îndeplinească norma prevăzută. Dar, de ce abia în 1966 a trecut Viorel Gabor la un antrenament modern, cînd această atletă (22 de ani) putea să facă același lucru la vîrsta Verei Nicolici (R.S.F. Iugoslavia — 18 ani) campioană europeană?

Dintre ceilalți sportivi nominalizați la nivel republican, Ana Sălăgean — greutate (Dinamo — antrenor Aurel Coman) planificat 16,80, realizat 16,31; Vasile Sălăgean — disc (Steagul roșu — antrenor Aurel Coman) planificat 56,00, realizat 54,10, nu și-au îndeplinit obiectivele prevăzute pentru anul trecut.

Este curios modul în care înțeleg unii antrenori să planifice performanțele sportivilor lor. Se stabilesc obiective prea mari pentru atleți care au ajuns aproape de limita posibilităților lor! Iată, de exemplu, rezultatele obținute de Ana Sălăgean în ultimii ani: 1964 — 16,53; 1965 — 16,33; 1966 — 16,31. După cum vedem, evoluția ei este în declin. Cum putem să credem atunci că va putea realiza obiectivele planificate pentru 1967 (17,00) și 1968 (17,20)?

Printre atleții care și-au îndeplinit obiectivele planificate, dar a căror valoare este încă slabă,

notăm pe: Gheorghe Cefan (n. 1947) — 4:01,0 la 1.500 m (Politehnica Brașov — antrenor Aurel Moarăcșu), Olga Damian (1949) — 12,1 la 100 m (Liceul nr. 2 Brașov — antrenor Mircea Ivan), Edith Schal (1949) — 5,76 la lungime (Sc. sp. Brașov — antrenor Irina Tacorian), Orvin Scheible (1940) — 3:45,3 la 1.500 m (Steagul roșu — antrenor Samuil Toth), Ecaterina Vitalioș (1948) — 24,7 la 200 m și Anemarie Vitalioș (1947) — 4:12,3 p la pentatlon (Tractorul Tg. Secuiesc — instructor Atila Kalith), Angela Timal (1950) — 12,6 m la 100 m (C.S.M. Sibiu — antrenor Edith Treibas), Marin Delcă (1948) — 13,99 la triplusalt (Dinamo Brașov — antrenor Liviu Mereuță) etc.

Baza materială a atletismului brașovean s-a întărit. Anul trecut s-au amenajat piste de atletism la Brașov (Stadionul Tineretului), Tg. Secuiesc, Agnita, Făgăraș, St. Gheorghe, Sighișoara. Totuși, într-o serie de localități ca Mediaș și Codlea, pistele sînt necorespunzătoare, iar la Cisnădie lipsesc cu desăvîrșire.

Dar să nu uităm materialele atletice. În unele centre se resimte lipsa ruletelor, cronometrelor, a stăchetelor, gardurilor etc. (la Sighișoara se află doar o ruletă și un singur cronometru).

Pentru a cunoaște care sînt perspectivele atletismului brașovean ne-am adresat tov. prof. VIRGIL LUDU — șeful cabinetului metodic-științific regional.

— Notați cîteva idei și veți găsi explicația rezultatelor încă neconcludente din atletismul brașovean. Iată-le:

● Participarea școlilor la creșterea performanțelor republicane este încă destul de modestă. În școlile de cultură generală nu se lucrează pentru formarea deprinderilor motrice la clasele I—IV. Copiii între 12—15 ani (clasele V—VIII) li se face foarte puțină inițiere athletică, iar cînd ajung în clasele IX—XII este deja tîrziu pentru obținerea unor rezultate de mare valoare, ei neavînd asigurată în prealabil o pregătire corespunzătoare. De aceea, consider că școala poate și trebuie să ofere viitoarelor cadre necesare obținerii unor performanțe înalte.

● Este necesar să se dea o bătaie pentru recordurile atletice școlare. Ar fi bine dacă s-ar organiza întreceri pentru stabilirea recordurilor pe școală în toate școlile și în toate clasele. În regiunea Brașov a început o asemenea ofensivă în 1965. Experiența aceasta poate fi generalizată în toate școlile de cultură generală.

● Foarte slabă este propaganda pentru atletism. Organizarea de întîlniri cu mari campioni,